

въ състояніе за плуванье, изложеніето за приглежданьето са полага въ писалището на търговското сѣдилище, въ търговското писалище, или въ Градскія свѣтъ, а неговъ подтвърденъ преписъ са дава на корабленачалника. Той не може да земе отсжственнытъ си документи (*пашпорты*,) доро не представи изложеніето за приглежданьето на кораба, макаръ и натоварачитъ да не быхж поискали таквози приглеждане.

Чл. 41.) Освѣнь горѣреченнытъ книги и преписътъ на изложеніето на свѣдущитъ лица, корабленачалникътъ е длъженъ еще да има въ кораба си

I.) Документа на ступанството на кораба, или негова преписъ, прилично подтвърденъ ;

II.) Документа за неговата народность или *бератя*, чрѣзъ който са доказва че е подъ Турско знаме ;

III.) Морската книга ;

IV.) Товарителницитъ и обезателствата на навлата ;

V.) Манифеста на товара ;

VI.) Издължителнытъ записы за заплащаньето въ брой или чрѣзъ поржчителство на гюмрюшкитъ правдини ;

VII.) Позволеніето за отплуваньето, сирѣчь морскыя пашпортъ ;

VIII.) Документа отъ карентинята ;

IX.) Единъ екземпляръ отъ Закона на мореплавателната търговія.

Чл. 42.) Корабленачалникътъ е длъженъ лично да са намѣрва въ кораба отъ която минута е почнжло плуваньето, до пристигваньето въ безопасна пазва, (завой—*ῥιμος*) или въ добро пристанище. Корабленачалникътъ, когато ще са отбіе въ пристанище дѣто нито той, нито нѣкой отъ дружината му са е отбивалъ нѣкога, и дѣто са намѣрватъ пилоты (*калаузы*), които познаватъ входа на пристанището, на канала или на рѣката, длъженъ е да употреби нѣкого отъ тѣхъ, съ иждивеніето на кораба.

Чл. 43.) Когато са престѣпятъ възлаганытъ задълженія